

Arrest

nr. 287 048 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 30 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. DIENI, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 4 september 2020, als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, dienden op 18 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 oktober 2020 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende de minderjarigheid van verzoekers.

1.2. Op 30 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekende brief van 3 oktober 2022 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- Beslissing ten aanzien van N.(...) M.(...):

“Asielaanvraag: 18/09/2020

Overdracht CGVS: 04/03/2021

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 21 april 2022 van 14.25 uur tot 18.18 uur. U werd tevens gehoord in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer A.(...) N.(...) op 14 juni 2022 van 14.14 uur tot 16.24 uur. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, M.(...) E.(...) H.(...) E.(...) I.(...) was aanwezig gedurende de beide persoonlijke onderhouds. Uw advocaat, meester Martine Kiwakana, loco meester Jonathan Waldmann, was aanwezig gedurende uw eigen persoonlijk onderhoud.

Uw advocaat, meester Tom Parmentier, loco meester Jonathan Waldmann, was aanwezig gedurende het onderhoud in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer A.(...).

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Malekano in het district Khogyani, provincie Nangarhar. U bent Pashtoun en zeventien jaar oud. Toen u twaalf of dertien jaar oud was, begon u naar school te gaan. U ging tevens naar de madrassa.

In de moskee, waar ook de madrassa zich bevond, kwamen de taliban regelmatig langs om jongeren en adolescenten te benaderen en over de jihad te praten. Op een dag werd u, samen uw broer A.(...) (OV (...)) en de andere jongens die op dat moment oud genoeg waren, door de taliban aangesproken om met hen mee te gaan. Ze gaven op dat moment geen verdere uitleg en verlieten de moskee. Twee of drie weken later kwamen de taliban naar u thuis. Ze zeiden tegen uw vader dat u en uw broer A.(...) oud genoeg waren en dat jullie met hen moesten meegaan. Uw vader weigerde in te gaan op de eis van de taliban. De taliban werden boos en sloegen uw vader, waarna ze terug weggingen. U wou ingaan op het aanbod van de taliban omdat u niet wou dat uw vader door hen geslagen zou worden. Uw vader weigerde dit en waarschuwde u dat anderen die ooit zijn meegegaan met de taliban nooit zijn teruggekeerd naar het dorp. Een maand later, ongeveer een week voor uw vertrek, kwamen de taliban opnieuw langs bij u thuis. Ze eisten wederom dat u en uw broer A.(...) met hen zouden meegaan. Uw vader weigerde andermaal de eis van de taliban en werd geslagen op zijn neus. U stelde wederom voor aan uw vader om in te gaan op het aanbod van de taliban maar uw vader weigerde en gaf aan dat ze u zouden doden of misbruiken. Uw vader contacteerde daarop uw maternale oom, die de reis van u en uw broer organiseerde.

U verliet Afghanistan samen met uw broer A.(...) rond september 2019. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u na een reis van een jaar aankwam op 4 september 2020. Jullie dienden jullie verzoek om internationale bescherming in op 18 september 2020.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban en dat u niet toegelaten zal worden om uw leven te leiden. Uw advocaat stelt dat u problemen zal krijgen in Afghanistan omdat u door uw verblijf in Europa als verwesterd zal overkomen bij de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën neer van de volgende documenten: uw taskara, de taskara van uw broer A.(...) en een psychologisch en medisch attest in naam van uw broer A.(...) waaruit blijkt dat A.(...) een laag begripsvermogen heeft en gehoorproblemen kent. Uw broer A.(...) legde bijkomend nog een doorverwijzingsattest naar het bijzonder onderwijs type 2 neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-

generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient hierbij te worden aangestipt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen door de taliban te zijn gerekruteerd in de madrassa, samen met uw broer A.(...). Uw verklaringen aangaande jullie rekrutering door de taliban overstijgen namelijk de oppervlakkigheid niet. U blijft steevast op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar hetgeen de taliban vertelden toen ze langskwamen in de madrassa en herhaalt meermaals dat de taliban jonge jongens nodig hebben en er geen rechtvaardigheid zal zijn als deze jongens niet meegaan (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 21/04/2022, CGVS M.(...), p. 14; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 14/06/2022, CGVS A.(...), p. 7, 8, 9). Vervolgens gevraagd wat de taliban zeiden over de jihad, repliceert u wederom dat de taliban jonge jongens nodig hebben die meegaan met de taliban om de jihad te doen. Aangemoedigd om te duiden wat de taliban exact zeiden over de jihad, herhaalt u louter uw eerdere verklaringen (CGVS M.(...), p. 14). Ook wanneer u gevraagd wordt naar de verwachtingen van de taliban of waarom de taliban net u of uw broer nodig hebben, verwijst u wederom vaagweg naar de jihad en dat ze jullie wilden meenemen zoals de andere jongens zonder enige verdere uitweiding (CGVS M.(...), p. 14, 17, 18, 19; CGVS A.(...), p. 8, 9). Tevens verklaart u dat de taliban dezelfde bewoordingen gebruikten toen ze uw vader opdroegen om zijn zonen mee te geven voor de jihad toen ze bij u thuis langs kwamen (CGVS M.(...), p. 17). Uit dergelijke vage en oppervlakkige antwoorden spreekt dan ook weinig overtuigingskracht. Indien u werkelijk meermaals door de taliban verzocht werd om hun rangen te versterken en zij u trachtten te overtuigen mag verwacht worden dat u hun pogingen om u in te lijven op uitgebreidere wijze zou kunnen toelichten in de plaats van uw zeer rudimentaire bewoordingen.

De houding van u en uw vader strookt evenmin met wat kan worden verwacht van iemand die regelmatig door de taliban werd aangesproken over de jihad. U stelt immers dat – hoewel de taliban reeds een drie- tot viertal maanden voor uw vertrek regelmatig langs kwamen om uitleg te geven over de jihad, ze in het verleden ook reeds naar de moskee kwamen en u toen reeds geruchten hoorde, de taliban in de moskee reeds zeiden dat u in gevaar zou zijn als uw ouders zouden weigeren en u heel bang was van de taliban – u verder naar de moskee ging, weliswaar niet iedere dag (CGVS M.(...), p. 13, 14, 16). Ook uw vader, die nochtans veel schrik had dat jullie iets zou overkomen aangezien hij wist dat mensen die hun kinderen laten meegaan met de taliban, nooit meer levend terugkomen, liet u en uw broer verder naar de moskee gaan (CGVS M.(...), p. 15; CGVS A.(...), p. 8). Ook uw broer stemde – ondanks zijn schrik – er mee in om verder naar de moskee te gaan (CGVS A.(...), p. 9). Gevraagd waarom uw vader dit verder toestond, stelt u dat u op die manier verder kon leren en dat u toch niet steeds wist wanneer de taliban exact zouden langskomen (CGVS A.(...), p. 8). Dit kan echter niet worden gevolgd daar op basis van uw verklaringen bleek dat u ook thuis bad (CGVS A.(...), p. 9). U gaf verder aan dat u niet steeds naar school durfde te gaan omdat u bang was van de taliban (CGVS M.(...), p. 5), waardoor het nog maar de vraag is waarom u wel verder naar de madrassa bleef gaan. Hoewel u en uw broer nog minderjarig waren op dat moment, kan worden verwacht dat uw vader op zijn minst de nodige voorzichtigheid aan de dag zou leggen en jullie hierbij zou trachten te behoeden voor de pogingen van de taliban de jongeren mee te nemen. U stelt immers meermaals dat veel mensen meegaan met de taliban, nooit meer terugkeren of gedwongen worden wanneer de eis van de taliban geweigerd wordt (CGVS M.(...), p. 14, 16, 17, 18). Er kan dan ook niet worden gevolgd dat u en uw broer in deze context verder naar de madrassa gingen ondanks deze vele geruchten. Aangezien jongeren er plots verdwenen door toedoen van de taliban en uw vader allerm minst welwillend ten opzichte van de taliban stond, is het merkwaardig dat uw vader jullie alsnog naar deze madrassa stuurde. Dat hij het dan ook zover zou laten komen tot het te laat was, aangezien eens aangesproken door de taliban niemand kon weigeren, en niet eerder actie ondernam is niet aannemelijk. Uw en uw vaders passieve en nalatende houding ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u beweerde rekruteringspogingen in de moskee.

Uw verklaringen over de bezoeken van de taliban aan uw huis zijn evenmin geloofwaardig omdat ze zeer vaag, onwaarschijnlijk en weinig consistent zijn. U kon niet met zekerheid zeggen hoeveel talibs er de eerste keer aan uw deur stonden en houdt het op twee of drie talibs (CGVS M.(...), p. 18), noch wist u wie van de taliban aan jullie deur stonden, omdat het niet iedere keer dezelfde personen waren die langs kwamen (CGVS M.(...), p. 18) en u blijft heel vaag wanneer u gevraagd wordt om de bezoeken van de taliban bij u thuis te omschrijven. U vertelt louter dat uw vader werd opgedragen om zijn zonen aan de taliban te geven voor de jihad, ze vroegen waar jullie waren en ze sloegen uw vader (CGVS M.(...), p. 17, 18, 19). Er mag nochtans verwacht worden dat u ondanks uw jeugdige leeftijd in staat zou zijn om over deze gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit uw land van herkomst concreet en uitgebreid zou kunnen vertellen gezien het belang ervan voor uw verdere leven. Het is overigens hoegenaamd niet aannemelijk dat de taliban uw huis betraden en doorzochten maar jullie niet vonden omdat jullie in de oven verstopt waren (CGVS M.(...), p. 19). Het is bovendien opmerkelijk dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat de taliban uw vader bij het eerste bezoek aan uw huis reeds sloegen (CGVS M.(...), p. 13) terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS niets vermeldde over geweld bij dit eerste bezoek (CGVS A.(...), p. 7, 8) en ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkele wijze had aangegeven dat er sprake was geweest van geweld door de taliban tegenover uw vader bij hun bezoek aan uw huis (vragenlijst CGVS d.d. 12/02/2021, vraag 3.5). Nochtans mag verwacht worden dat u over het gebruik van geweld door de taliban tegenover uw vader coherente verklaringen zou afleggen. Ook was u zeer vaag over het aantal keren dat de taliban langskwamen bij u thuis. De taliban zouden twee of drie maanden lang langsgesproken zijn, met een tussenperiode van een week, twee weken of een maand (CGVS M.(...), p. 18) zonder dat u echter kon inschatten hoeveel keer ze dan uiteindelijk bij u langskwamen (CGVS M.(...), p. 18).

Uw bijzonder vage, weinig waarschijnlijke en inconsistente verklaringen over deze bezoeken van de taliban ondergraven de geloofwaardigheid ervan dan ook op zeer sterke wijze.

De reactie van uw familie nadat de taliban een eerste maal bij u thuis is langsgesproken met de mededeling om u en uw broer te rekruteren, strookt evenmin met de stelling dat u vervolging diende te vrezen van de taliban. Zo blijkt immers – wanneer u gevraagd wordt naar de acties van uw vader na het eerste bezoek van de taliban – dat u louter stelt dat uw vader u en uw broer verstopte en uiteindelijk het land uitstuurde (CGVS M.(...), p. 19; CGVS A.(...), p. 10). Gevraagd of uw vader de malik had ingelicht over dit bezoek, antwoordt u weliswaar bevestigend, doch kan u niet duiden of de dorpsoudsten al dan niet iets deden aan het probleem, noch weet u wat uw vader aan hen dan verteld zou hebben (CGVS M.(...), p. 19). Als vergoelijking voor uw gebrekkige kennis stelt u dat het land verliet. Uitdrukkelijk gevraagd of de dorpsoudsten trachtten tussenbeide te komen toen u nog in Afghanistan aanwezig was, repliceert u het niet te weten en voegt u er aan toe dat de maliks niet sterk genoeg zijn om de taliban met hun acties te confronteren omdat ze zelf bang zijn voor de gevolgen (CGVS M.(...), p. 19; CGVS A.(...), p. 10). Het is opmerkelijk dat uw vader geen andere pogingen zou hebben ondernomen om zijn gezin in veiligheid te brengen en u hierover geen soelaas kan bieden, gelet op uw verklaringen dat veel mensen meegaan met de taliban en verdwijnen en uw vader andere personen kende waarvan hun zonen reeds gedood werden door de taliban (CGVS M.(...), p. 14, 15, 17, 18). Gezien de ernstige gevolgen voor Aj., J. en S., de drie personen die u kende die reeds gedood werden door de taliban, spreekt uit de reactie van uw vader dan ook weinig overtuigingskracht. Ook de vaststelling dat uw familie op dit moment nog steeds in Malekano woont, doet de nodige vragen oproepen (CGVS M.(...), p. 9). Er kan immers worden aangenomen dat uw broers L.(...) en E.(...) ondertussen veertien en twaalf jaar oud zijn, gelet op uw verklaringen bij DVZ over hun leeftijd ongeveer een jaar geleden (verklaring DVZ M.(...), d.d. 12/02/2021, vraag 17). Hoewel uw twee andere broers op het moment van de feiten volgens u nog te jong waren en ze hierdoor geen gevaar liepen, stelt u dat ze in de toekomst wel gevaar zouden kunnen lopen (CGVS M.(...), p. 20; CGVS A.(...), p. 10). Indien het leven van uw broers daadwerkelijk in gevaar zou zijn, kan worden verwacht dat uw vader alles in het werk stelt om voor het ganse gezin een veilig onderkomen te zoeken of de nodige stappen onderneemt om in hun veiligheid te voorzien. U hierop gewezen, antwoordt u dat het moeilijk is om met het ganse gezin alles achter te laten en ergens naartoe te reizen. U baseert zich hiervoor op het gegeven dat uw vader een paar keer in elkaar is geslagen, hetgeen er op wijst dat de taliban geen tegenstand duldt (CGVS A.(...), p. 10), waardoor het nog maar de vraag is waarom uw vader de risico's voor de rest van het gezin niet tot een minimum zou trachten te beperken.

Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat de reactie van uw familie weinig plausibel is in de door u geschetste context, hetgeen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten op ernstige wijze ondermijnt.

Tot slot blijft u op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar de evolutie van uw problemen na uw vertrek. U stelt aanvankelijk louter dat de problemen nog steeds bestaan (CGVS M.(...), p. 20).

Aangemoedigd om dit concreter te omschrijven, stelt u dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar jongens. U stelt dat de taliban ook bij u thuis nog langskwamen, maar kan niet met zekerheid zeggen of ze twee, drie of vier keer langs kwamen, noch wanneer de taliban bij u thuis kwamen (CGVS M.(...), p. 20). Nochtans zijn de bezoeken van de taliban een sleutelelement in uw relaas, daar ze via deze bezoeken u en uw broer trachtten te rekruteren, waardoor kan worden verwacht dat u hieromtrent coherente en duidelijke verklaringen zou afleggen. Uw vage verklaringen missen dan ook de nodige overtuigingskracht, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze gebeurtenissen verder op de helling plaatst.

Door uw inconsistente en bijzonder vage verklaringen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de bezoeken van de taliban aan uw huis.

Daar waar u vervolgens aankaart dat uw drie vrienden Aj.(...), J.(...) en S.(...) ooit gerekruteerd en uiteindelijk gedood werden door de taliban (CGVS M.(...), p. 15), dient te worden aangestipt dat u geen enkel begin van informatie kan verschaffen over wat er met deze drie jongeren is gebeurd, noch of ze al dan niet vrijwillig ingegaan zijn op het aanbod van de taliban, noch kan u met zekerheid zeggen wat de eventuele reactie van hun ouders was, noch had uw vader hier verdere informatie over (CGVS M.(...), p. 15). Nochtans kende uw vader de vaders van deze jongeren en had u eerder verklaard niemand te kennen die geweigerd had te gehoorzamen aan de taliban (CGVS M.(...), p. 12, 15, 16). Het is opmerkelijk dat u geen enkel begin van informatie kunt verschaffen over het wedervaren van deze vrienden die gerekruteerd werden door de taliban. Er mag immers verwacht worden dat u zich nauwgezet zou informeren over jongeren in gelijkaardige situaties als de uwe, zeker aangezien het uw vrienden betreft, om zo uw eigen risico's en de risico's voor uw familie te kunnen inschatten en eventuele veiligheidsmaatregelen te treffen. U heeft nog wekelijks telefonisch contact met uw vader (CGVS M.(...), p. 8, 9) waardoor u de mogelijkheid heeft u over dergelijke zaken te informeren. Even merkwaardig is de vaststelling dat u geen soelaas kan bieden of andere jongeren al dan niet overwogen in te gaan op het aanbod van de taliban, terwijl jullie samen werden aangesproken door de taliban in de madrassa, en u evenmin weet wat er met de overige jongens van uw klas uiteindelijk gebeurde omdat u het land verliet (CGVS M.(...), p. 17, p. 21). U stelt vaag en algemeen dat sommigen meelingen, sommigen verdwenen en sommigen naar hier kwamen (CGVS M.(...), p. 17, 21). Dat u het land verliet is geen rechtvaardiging voor het uitblijven van enige informatie hieromtrent aangezien u in de mogelijkheid verkeerde zich hierover te informeren bij uw vader maar dit nooit deed (CGVS M.(...), p. 21). U stelt weliswaar dat de taliban daadwerkelijk bij andere jongeren ook thuis langskwamen, maar gevraagd om dit te concretiseren, stelt u niet te weten bij welke andere jongeren de taliban nog zouden hebben aangeklopt (CGVS A.(...), p. 9). U baseert zich voor uw bewering op het gegeven dat uw vader u dit zo had gezegd (CGVS A.(...), p. 9). Evenmin kon u duiden of de dorpsoudsten al dan niet akkoord gingen met de aanpak van de taliban, noch weet u of de dorpsoudsten tussenbeide kwamen toen de taliban u en uw broer wensten te rekruteren (CGVS M.(...), p. 19). Opnieuw mag verwacht worden dat u zich bij uw vader zou informeren over de concrete stappen die uw familie ondernam om in jullie veiligheid te voorzien. Dat een dergelijke rekrutering overigens zou plaatsvinden met dwang en zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in een tribale samenleving als de Afghaanse bovendien weinig geloofwaardig, zoals de beschikbare informatie aantoont (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022). Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten waren die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Afghanistan-specialist Giustozzi stelt zelfs dat de concrete bedreiging van families om zonen als strijder te leveren, uitzonderlijk was. De taliban had geen gebrek aan vrijwilligers/rekruten en maakten enkel gebruik van gedwongen rekrutering in uitzonderlijke gevallen. Er wordt bijvoorbeeld gerapporteerd dat de taliban personen met een militaire achtergrond probeerden te rekruteren, zoals leden van de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten. Dat de taliban iedere jongere van een leeftijd van veertien of vijftien jaar zonder tegenspraak inlijfden, zowel in de madrassa, als op straat, ze u of uw broer nooit rechtstreeks hebben aangesproken, en ze uw namen niet kenden, zoals u schetst, strookt dan ook niet met de objectieve informatie in het dossier (CGVS M.(...), p. 16, 17, 19; CGVS A.(...), p. 8, 9). U slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban, gezien uw zeer oppervlakkige kennis over het hele gebeuren.

U bent er aldus niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jongeren en uiteindelijk ook u en uw broer in de madrassa en vervolgens bij uw thuis werden gerekruteerd om samen met de taliban de jihad te voeren. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweringen bij terugkeer te zullen worden gedood door de taliban omwille van deze geweigerde rekrutering.

Gezien het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de taliban. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden.

Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel

volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. In zoverre uw advocate aanvoert dat uw broer over een kwetsbaar profiel beschikt omwille van het feit dat hij een persoon met een handicap is (CGVS M.(...), p. 22; CGVS A.(...), p. 11) en dit een persoonlijke omstandigheid betreft die tot gevolg zou kunnen hebben dat uw broer A.(...), in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw., dient vooreerst benadrukt te worden dat het louter aanhalen van een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit risico reëel is. Dit risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en u dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. Het CGVS benadrukt hierbij dat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming ligt. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijk omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale" zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie rechtvaardigen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar of het opsommen van persoonlijke omstandigheden. U dient eveneens het bewijs te leveren dat uw broer specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld (Arrest Algemene Vergadering RvV van 20 november 2017, nr. 195 228, pag. 26, overweging 8.3.1.). Met andere woorden, u dient aan te tonen dat de persoonlijke omstandigheden die u aanwijst van die aard zijn dat deze tot gevolg hebben dat uw broer een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. U toont echter geenszins aan dat het gegeven dat uw broer niet of amper kan praten en een beperkt begripsvermogen heeft, een persoonlijke omstandigheid betreft waardoor uw broer in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Op basis van uw verklaringen blijkt immers dat het leven van uw broer A.(...) zich hoofdzakelijk binnenshuis afspeelde. U verklaarde hieromtrent dat uw broer niet naar school ging, jullie hem hoofdzakelijk binnen hielden om problemen met buurtbewoners te vermijden, hij zelf niet naar buiten durfde en als hij eens naar buiten wou, u hem begeleidde en hij met u of uw vader meeging als jullie naar de moskee gingen (CGVS A.(...), p. 3, 4, 5). Als uw broer zich tijdens een onoplettend moment toch alleen buiten begaf, waren jullie er steeds snel bij om hem tegen te houden (CGVS A.(...), p. 3, 5, 6).

Gevraagd naar hoe uw broer zijn dagen vulde, repliceert u dat hij thuis zat bij uw ouders en hen hielp in het huishouden. Af en toe nam u hem eens mee naar buiten om te wandelen in de buurt of naar het cricketveld waar u soms vertoefde (CGVS A.(...), p. 4, 5). Overigens kan hierbij nog worden aangestipt dat uw broer een goede band heeft met uw ouders, broers en zussen (CGVS A.(...), p. 5), waardoor kan

worden aangenomen dat ook zij hem wederom zullen begeleiden – indien hij zich buitenshuis zou begeven – bij een terugkeer naar Afghanistan. Aldus moet worden vastgesteld dat u geen bewijs levert dat uw broer specifiek zal worden geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, zodat de mate van willekeurig geweld die vereist is om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in zijn hoofde niet lager moet worden ingeschat.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijke voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”.

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Voor zover uw advocaat verwijst naar het feit dat u en uw broer al drie jaar geleden Afghanistan verlieten moet worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie, waar uw advocaat het heeft over afgewezen verzoekers voor de rechter zullen worden gebracht bij hun terugkeer naar Afghanistan (CGVS A.(...), p. 11), blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daar waar uw advocate verwijst naar het lang verblijf van u en uw broer in het buitenland, het feit dat u in contact bent gekomen met de Westerse cultuur (CGVS M.(...), p. 22), u zelf aanhaalt in België tevens contact te hebben met meisjes en hier ook een vriendinnetje te hebben (CGVS A.(...), p. 11 – 12) haalt u geen andere gewoonten aan. U antwoordt immers negatief wanneer u gevraagd wordt of u nog andere gewoontes uit België heeft overgenomen en voegt er aan toe dat u geen alcohol drinkt omwille van een persoonlijke keuze (CGVS A.(...), p. 12). Gevraagd naar de gewoontes van uw broer hier, verwijst u naar zijn dagdagelijkse routine, het feit dat hij hier kan kleuren en naar school gaat (CGVS A.(...), p. 12). U haalt geen verdere voorbeelden aan en stelt niet te weten of de taliban al dan niet op de hoogte zijn van uw omgang met meisjes in België, waardoor niets er op wijst dat u bij terugkeer als verwesterd zou kunnen worden gepercipieerd.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara's van u en uw broer bevestigen uw identiteit en nationaliteit, hetgeen niet ter discussie staat. Het medisch en psychologisch attest, alsook het doorverwijzingsattest naar het bijzonder onderwijs type 2 van uw broer A.(...) stellen dat uw broer een lage intelligentie en begrip heeft en hiervoor doorverwezen moet worden naar gespecialiseerd onderwijs, hetgeen niet betwist wordt, doch dergelijke attesten laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat medische motieven geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient uw broer immers aan te tonen dat hij vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van de medische problematiek van uw broer A.(...) dienen jullie zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw broer A.(...) N. (OV (...)) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

- Beslissing ten aanzien van N.(...) A.(...):

"A. Feitenrelaas

Uw broer M.(...) (OV (...)) verklaart dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en afkomstig bent van het dorp Malekano in het district Khogyani, provincie Nangarhar. U bent Pashtoun en achttien jaar oud. U kan niet praten en bent zich niet steeds bewust van uw omgeving. Omwille van uw beperking speelde uw leven zich hoofdzakelijk binnenshuis af. U hielp uw ouders in het huishouden. Als u zich buiten het huis begaf, werd u begeleid door uw vader of uw broer. Geregeld ging u ook met uw broer M.(...) mee naar de madrassa.

In de moskee, waar ook die madrassa zich bevond, kwamen de taliban regelmatig langs om jongeren te rekruteren. Op een dag werd u, samen met uw broer en de andere jongens die op dat moment oud genoeg waren, aangesproken om met hen mee te gaan. Een week of anderhalve week later kwamen de taliban naar u thuis. Ze zeiden tegen uw vader dat u en uw broer M.(...) oud genoeg waren en dat u met hen moest meegaan. Uw vader stelde dat jullie niet thuis waren. Een tweetal weken later kwamen de taliban opnieuw langs bij u thuis. Ze eisten wederom dat u en uw broer M.(...) met hen zouden meegaan. Uw vader weigerde andermaal de eis van de taliban, en werd geslagen. Uw vader besprak de situatie met uw stiefmoeder, waarna ze besloten om u samen met uw broer het land uit te sturen.

U verliet Afghanistan samen met uw broer M.(...) rond september 2019. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u

na een reis van een jaar aankwam op 4 september 2020. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 18 september 2020. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest uw broer dat u gedood zal worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw broer M.(...), een psychologisch attest en een medisch attest waaruit blijkt dat u een laag begripsvermogen heeft en gehoorproblemen kent, en een doorverwijzingsattest naar het buitengewoon onderwijs type 2.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als toenmalige niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielpcedure . Op 7 maart 2022 werd de voogdij over u van rechtswege beëindigd. Bijgevolg is het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, momenteel niet meer op u van toepassing.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder de verzoeker minstens eenmaal op te roepen voor persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft. In casu oordeelde de Commissaris-generaal dat u omwille van het feit dat u amper tot niet kan praten en uw beperkte capaciteiten op vlak van begrip en intelligentie niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt uit het attest waarin uw intelligentieniveau werd bepaald, d.d. 19/04/2022 van uw psycholoog V. L., het medisch attest van dr. M. H., d.d. waaruit blijkt dat u stom bent en de vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ d.d. 12/02/2021.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. In casu werd op 24/03/2022 aanvankelijk een verzoek om inlichtingen gestuurd. Uw advocaat gaf echter tijdens het persoonlijk onderhoud van uw broer M.(...) in het kader van zijn verzoek te kennen dat u – gelet op uw IQ en de neergelegde attesten – niet veel begrijpt, waardoor er vragen rezen of er andere mogelijkheden bestonden om uw verklaringen over te brengen. Omwille van deze redenen werd uw broer M.(...) N.(...) (OV (...)), gehoord op het Commissariaat-generaal in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondige analyse van de verklaringen van uw broer M.(...) en van het geheel van de overige elementen in uw administratief dossier, dient echter te worden vastgesteld dat u uw asielmotieven volledig steunt op de asielmotieven zoals ook die uw broer M.(...) aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming (CGVS M.(...), p. 22; CGVS A.(...), p. 8). In het kader van het door uw broer ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

[idem motivering bestreden beslissing M.N.]

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel IA en ID van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding”.

Verzoekers lichten toe als volgt:

“De bestreden beslissing weigert het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet toe te staan.

Wanneer men de bestreden beslissing beschouwt, schendt verwerende partij dit artikel manifest.

De verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen.

Dit artikel stelt, dat als vluchteling wordt beschouwd:

[citaat artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag]

Minstens voldoet verzoekende partij aan de voorwaarden om te kunnen genieten van het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bepaald in het artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980:

[citaat artikel 48/4 van de Vluchtelingenwet]

A. Vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

De raadsman van de verzoekende partijen stelt dat de verwerende partijen opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekende partijen berust heeft weggelaten. De CGVS probeert de onsamenhangendheid van de verhalen te ontmantelen, terwijl er verschillende cumulatieve voorwaarden zijn die de verzoekende partijen vrezen in geval van terugkeer. De raadsman van verzoekende partijen staat erop dat het de som is van deze objectieve elementen waarmee CGVS geen rekening heeft gehouden en die desalniettemin het risico op vervolging aanzienlijk verhoogt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De eerste verzoeker is een minderjarige jonge man en de tweede verzoekende partij is een gehandicapt 18 jaar oud man van Pashtoun origine. Ze leefden al hun leven in Afghanistan en afkomstig zijn van het dorp Malekano in het district Khogyani, provincie Nangarhar. Het is voor hen dan ook ongetwijfeld een gemakkelijke prooi in geval van terugkeer naar het land van herkomst. In de nasleep van de terugtrekking van de internationale troepen uit Afghanistan is de veiligheids- en mensenrechtensituatie in grote delen van Afghanistan grondig gewijzigd¹. Op 15 augustus 2021 ontvluchtte president Ashraf Ghani Kabul, terwijl de Taliban het presidentieel paleis overnam en het herstel van het Islamitisch Emiraat in Afghanistan aankondigde. Het land is nu in handen van de Taliban en de situatie ter plaatse wijzigt van dag tot dag. Verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de Taliban tegen onder andere ‘verwesterde Afghanen die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond.

De situatie van verzoeker valt binnen het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dat in artikel 1 de persoon omvat die “uitgegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit”.

De analyse van de CGRA van de hierboven genoemde kwesties heeft de neiging om alles te benadrukken dat volgens hem niet tijdelijk in het verhaal past, zonder ooit een flagrante tegenstrijdigheid te benadrukken. Hij neemt echter niet de moeite om op te stellen wat de neiging heeft om de versie van de verzoeker te accrediteren.

De UNHCR vreest dat de recente ontwikkelingen de beschermingsbehoeften van Afghanen zullen doen toenemen, zowel uit hoofde van het VN-Vluchtelingenverdrag als uit hoofde van andere vormen van internationale bescherming. Dit geldt ook voor Afghanen die reeds aanwezig zijn in het buitenland, waar zij vóór de escalatie van het geweld in Afghanistan internationale bescherming hebben gezocht.

De raadsman van de verzoekende partij is van mening dat de strikte interpretatie van de sharia onder het Talibanbewind enerzijds een gegronde vrees voor vervolging doet ontstaan in de zin van artikel 48/3

Vreemdelingenwet (voor personen die lang in het buitenland verblijven en beschouwd kunnen worden als 'verwesterd' door de Taliban.

Anderzijds doet het een reëel risico op ernstige schade ontstaan in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet voor burgers die terugkeren om te leven onder het Taliban-bewind, ongeacht een lang verblijf in het buitenland. Hoewel de situatie onstabiel is, blijkt uit objectieve bronnen voldoende dat de veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan erg problematisch is.

Uw Raad heeft de gelegenheid gehad om te verduidelijken dat het begrip "behorend tot een sociale groep" een belangrijke rechtspraktijk evolutie heeft ondergaan (Arrest CCE nr. 56.736 van 24 februari 2011), die geneigd is toe te geven dat « le groupe social peut se définir à partir de l'existence de caractéristiques innées et immuables, telles que le sexe (Cour fédérale du Canada, arrêt Ward vs Canada ; house of Lords, Islam Vs Secretary of State for the The Home Departement, Regina vs Imigration Appeal Tribunal and another ex parte Shah IJRL, 1999, p. 496).

De gewelddadigheden die door de verzoekende partij worden beschreven, kunnen als vervolgingen worden beschouwd zoals uiteengezet in artikel 48/3, §2, lid 2, letter a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld] en (b) [wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd] van de wet van 15 december 1980.

Deze vrees - die actueel is - wordt niet onderzocht door de CGVS.

B. Risicoprofiel van de verzoekende partij in Afghanistan

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde in haar arrest van 20 juni 2010 immers: [citaat RvV 20 juni 2010, nr. 45 396]

1. Objective risico factor: People with Disabilities

De tweede verzoeker heeft een aanzienlijke mentale achterstand. In zijn land werd hij beschouwd als "doofstom" omdat hij niet sprak. Tijdens het persoonlijk onderhoud van de tweede verzoeker was het duidelijk zijn minderjarige broer die voor hem sprak, aangezien hij niets kan verstaan en de vragen van verweerder niet kan beantwoorden. De raadsman van verzoeker was verbaasd dat verweerder niet meer vragen had gesteld over de discriminatie die hij in Afghanistan zou kunnen ondervinden, aangezien de Taliban inmiddels de macht hadden overgenomen. Niettemin was verweerder zich terdege bewust van het risicoprofiel van de tweede verzoeker, aangezien zij in de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud van de eerste verzoeker schreef dat

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud van M.(...), stuk 4, p. 23]

Zelfs indien tweede verzoeker niet in staat is te begrijpen wat hem overkomt, moet zijn leven in Afghanistan niet gemakkelijk zijn geweest en had verweerder daarmee rekening moeten houden. Inderdaad, zijn broer legt uit

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud A.(...), stuk 4, p. 4-5]

Sinds zijn verblijf in België zit hij op een school van special onderwijs in Marcinelle. Hij heeft een IQ van 45 (het niveau is zeer laag in vergelijking met het gemiddelde van jongeren van zijn leeftijd. Het gemiddelde ligt tussen 90 en 110). De tweede verzoeker heeft een aanzienlijke taalachterstand. Hij zegt maar een paar korte zinnen. Hij was stom in zijn thuisland, begon tijdens de reis te spreken en werd weer stom in het Caritascentrum.

In Afghanistan worden mensen met geestelijke en lichamelijke handicaps vaak gestigmatiseerd. Hun aandoening wordt soms beschouwd als "verband houdend met Gods wil". Mishandeling van deze mensen door de samenleving en/of hun familie. Vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met psychische problemen zijn bijzonder kwetsbaar. Er is ook een gebrek aan passende infrastructuur en gespecialiseerde zorg die voorziet in de behoeften van mensen met een handicap. De bestaande structuren zijn grotendeels geconcentreerd in enkele stedelijke centra.

Het gebrek aan personeel en adequate infrastructuur om op passende wijze te voorzien in de behoeften van personen met (ernstige) medische problemen voldoet niet aan het vereiste van artikel 6 QD betreffende het bestaan van een actor die vervolging of ernstige schade toebrengt, tenzij het individu opzettelijk van gezondheidszorg wordt beroofd.

In het geval van personen met een geestelijke of lichamelijke handicap is de individuele beoordeling of discriminatie en mishandeling door de samenleving en/of door de familie kunnen neerkomen op vervolging kunnen vormen, moet rekening worden gehouden met de ernst en/of het repetitieve karakter van de handelingen, dan wel met de vraag of zij zich voordoen als een opeenstapeling van verschillende maatregelen.

AVA, *People with Disabilities Overlooked in the Response to Quake-Hit Afghanistan*:

[citaat <https://www.avapress.com/en/news/255561/people-with-disabilities-overlooked-in-the-response-to-quake-hit-afghanistan-human-rights-watch>]

Khaama Press (Afghan News Agency), People With Disabilities Overlooked in the Response to Quake-Hit Afghanistan: Human Rights Watch, 12 July 2022:

[citaat <https://www.khaama.com/people-with-disabilities-overlooked-in-the-response-to-quake-hit-afghanistan-human-rights-watch-47383/>]

US DOS, 2021 Country Reports on Human Rights Practices: Afghanistan, 12 April 2022:

[citaat <https://www.state.gov/reports/-country-reports-on-human-rights-practices/Afghanistan/>]

OWP, Humanitarian crisis and neglect in Afghanistan puts people with disabilities at risk, 19 January 2022:

[citaat <https://theowp.org/reports/humanitarian-crisis-and-neglect-in-afghanistan-puts-people-with-disabilities-at-risk/>]

OCHA (Disability Inclusion Working Group - Afghanistan), Afghanistan: International Day of Persons with Disabilities (IDPD), 3 December 2021

"The emergency situation in Afghanistan often disproportionately impacts persons with disabilities and their households and the COVID-19 pandemic, has been no exception. People with disabilities have been disproportionately impacted by the COVID-19 pandemic, which continues to intensify the existing inequalities and vulnerabilities as people with disabilities encompass a variety of conditions and impairments and have faced many barriers throughout the pandemic. The collapse of the government and international sanctions have further exacerbated the situation."

The Guardian, Disabled Afghans in special jeopardy, warns exiled campaigner, 6 September 2021

[citaat <https://www.theguardian.com/world/2021/sep/06/disabled-afghans-in-special-jeopardy-warns-exiled-campaigner>]

Alle elementen die tussen september 2021 en juli 2022 uit de verschillende artikelen en recente rapporten naar voren komen, tonen aan dat er voor de tweede verzoeker een objectief risico bestaat dat zij op grond van haar geestelijke handicap ernstig wordt gediscrimineerd, dat verwerende partij niet kon negeren. In de bestreden beschikking wordt met dit element duidelijk geen rekening gehouden bij de besluitvorming. De raadsman van verzoekster vraagt zich ook af of verweerster het risico van eerste verzoekster als zorgbroeder heeft ingeschat. Uit andere rapporten blijkt dat mensen die gehandicapten bijstaan ook gevaar kunnen lopen bij terugkeer, aangezien de Taliban het gemunt hebben op verdedigers van de rechten van gehandicapten.

Business Insider, An advocate for disabled Afghans on her harrowing escape and her concern for disabled Afghans under Taliban rule, 6 September 2021

[citaat <https://businessinsider.com/disabled-afghans-are-at-grave-risk-under-taliban-rule-activist-warns-2021-9?r=US&IR=T>]

Naast deze voorwaarde kunnen verzoekers ook objectieve risico's lopen omdat zij beiden vóór de val van het regime Afghanistan hebben verlaten toen zij minderjarig waren en zij bovendien goed zijn aangepast aan het leven in een westers land, zoals België.

2. Objective risico factor: Persons seeking asylum or remaining abroad, and returnees

Als er geen twijfels over hun Afghaanse nationaliteit is, moet aldus deze vrees nog steeds onderzocht worden. De eerste verzoekende partij is nog een minderjarige jonge man van 17 jaar oud, van Pashtoun origine. Hij verliet met zijn broer (Abdullah, de tweede verzoeker) Afghanistan rond september 2019, drie jaar geleden. Het blijkt er uit de verklaring van de eerste verzoekende partij uit dat

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud M.(...), stuk 4, p. 13]

De tweede verzoekende partij is ook een jonge man. Hij was ook minderjarige toen hij aankwam in België. Hij is nu 18 jaar oud maar hij is zware gehandicapt. Beide verzoekers zijn vertrokken voor twee jaar voor de val van het regime en de overname door de Taliban. De verwerende partij betwist dat niet in de motivering van de bestreden beslissingen.

Volgens de EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (ESAO), in Afghanistan Country focus, Country of Origin Information Report, January 2022, pp. 56-57:

[citaat voormelde bron]

Zodra er bewijs is van een verblijf van meer dan 2 jaar buiten het land, is het onbetwistbaar dat hij door de Taliban zal worden beschouwd als een "buitenlander of als "niet goed genoeg als moslim" omdat hij niet in zijn land is gebleven. Bovendien is de verzoekende partij meer dan twee jaar in Europa geweest.

De verzoekende partij toonde zich bezorgd dat de Taliban, afgezien van zijn probleem, Afghanen die het land hebben verlaten als ongelovigen beschouwen. Als de verzoekers teruggaan, gaan ze hen als ongelovige zien omdat ze hier een tijdje hebben gewoond en hier bepaalde zaken hebben opgepikt. De raadsman van verzoeker denkt dat de problemen dan erger gaan worden. De raadsman stelt vast dat geen vraag over waren gesteld. Het aantal vragen lijkt onvoldoende in het licht van het risico dat in alle verslagen wordt benadrukt in geval van terugkeer uit een Europees land.

Zelfs indien de verwerende partij niet gelooft zijn verhaal naar Afghanistan, kan hij zijn tijd in Europese land niet betwisten. Naast dit risicocriterium heeft verweerder verzuimd een derde risicopunt te analyseren: het profiel van een jonge, verwesterde man.

C. Objective risico factor: Individuals perceived as “Westernized”

De verzoekende partijen hebben in Europa sinds 2020 geleven (en in België sinds september 2020). De verzoekende partijen kan als “westernized” beschouwd worden. Met betrekking tot de eerste verzoekende partij, moet er worden opgemerkt dat geen vragen — werd gesteld gedurende zijn hele gehoord. Pas nadat de bij de hoorzitting aan de tweede verzoekende partij (A.) aanwezige advocaat een opmerking maakte met de RvV arrest van 31 maart 2022 nr. 270 (de verwestering is een bijkomende vrees voor vervolging), heeft de OP verschillende vragen stellen in verband met deze vrees. En ten laatste, Zabihullah Mujahid, een van de meest prominente stemmen van de taliban in Kabul vertelde op 30 augustus 2021 dat Afghanen wiens asiëlverzoek is afgewezen voor de rechter zullen worden gebracht bij hun terugkeer in het land.

In het gehoord, heeft de eerste verzoekende partij verklaard dat

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud A.(...), stuk 4, p. 11-12]

Uit deze paar vragen over eerste verzoeker blijkt dat het gemengd onderwijs (meisjes en jongens) de norm is geworden in het denkpatroon van eerste verzoeker, het respect voor de waarden van anderen en de vrijheid om zijn godsdienst al dan niet te belijden. Hij verstaat het socialiserende karakter van een drankje met zijn vrienden, en alleen om persoonlijke, niet-religieuze redenen kiest hij er bewust voor geen alcohol te drinken.

Hieruit blijkt duidelijk een verandering in zijn denken en een bewijs van integratie van de waarden van het Europese land.

Wat de tweede verzoeker betreft, wijst de eerste verzoeker erop dat hij bij zijn broer een zodanige ontwikkeling heeft gezien dat hij graag tekent, een boek ophangt, enz. De tweede verzoeker volgt nog steeds gespecialiseerd onderwijs en gaat met plezier naar school, iets wat hij zelfs onder het vorige regime in Afghanistan nooit heeft kunnen doen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan de verzoekende partij: (i) het feit dat zij reeds jaren geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige haar regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten voor Europa, (ii) haar jarenlange verblijf en integratie hier in een Belgisch pleeggezin en in de Belgische samenleving, (iii) het gegeven dat zij afkomstig is uit de regio Malekano in het District Kogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar (iv) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen vanwege de handicap van de broer en steun hem te sturen vanwege de handicap van de broer en steun hem te sturen en (v) de situatie van volledige sociale en economische afhankelijkheid van de tweede verzoeker van de eerste verzoeker, die thans nog minderjarig is, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap daar zij lang genoeg uit het land is geweest om te ‘verwesteren’ of minstens als ‘verwesterd beschouwd te worden’ en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen. In deze dient bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij rekening te worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden uitgevaardigd zijn zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Er dient voornamelijk rekening te worden gehouden met de informatie dat personen, die als ‘verwesterd’ worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met haar profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een (toegedichte) verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Daarenboven is erin hoofde van de verzoekende partij geen sprake van perceptie, maar heeft zij zich daadwerkelijk westerse normen en waarden eigen gemaakt waarvan men redelijkerwijs niet van haar mag verwachten dat zij die op duurzame wijze verbergt.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partijen, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de verwijzing naar landeninformatie, is de de raadsman van mening dat in hoofde van de beide verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land

van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hen in hun land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is daar in casu de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft. Daarenboven indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd worden, dan kunnen de defacto-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, zoals hoger reeds uiteengezet. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

[citaat <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>]

Volgens de EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (ESAO), in Country Guidance: Afghanistan Guidance note and common analysis, November 2021, pp. 85-86:

[citaat voormelde bron]

De daden waaraan personen die onder dit profiel vallen, kunnen worden blootgesteld, zijn van zo ernstige aard dat zij neerkomen op vervolging (b.v. executie, moord, amputatie, andere vormen van lijfstraffen). Personen die door Taliban als strijdig met de islamitische wetten worden beschouwd, hebben in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekende partij luistert naar popmuziek kijk naar tv-programma's die beschouwd zijn als "haram" in de sharia recht. Tijdens het vorige Taliban-regime was de plaats voor muziek en muzikanten het graf. Zij vernietigden systematisch instrumenten, tapes en televisies, alles wat als ondersteuning voor muziek kon dienen, en lieten alleen propaganda of religieuze liederen toe. Verzoekende partij kleedt zich op westerse wijze, hetgeen absoluut niet zal worden toegestaan omdat hij door zijn kapsel of door de kleding die hij draagt als "edel" kan worden beschouwd.

In het EASO COI Afghanistan van januari 2022 wordt ingegaan op de situatie van personen die een verzoek om internationale bescherming in het Westen ingediend hebben en zij die terugkeren vanuit het Westen naar Afghanistan. Daarbij wordt vermeld dat een woordvoerder van de de-factoregering op een vraag van een journalist antwoordde dat terugkeerders uit Oostenrijk tot het Afghaanse grondgebied zullen toegelaten worden, maar dat de zaak daarna aan een rechtbank zal worden voorgelegd om te beslissen hoe verder te gaan. Hierbij was het niet duidelijk of de woordvoerder terugkeerders in het algemeen bedoelde of alleen terugkeerders die in het buitenland misdaden hadden begaan. Verder valt ook te lezen dat volgens een Afghaanse mensenrechtenskundige er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige taliban-segmenten bestaat over personen die Afghanistan verlaten hebben. Afghanen die zijn vertrokken worden gezien als mensen die geen islamitische waarden hebben of op de vlucht zijn voor dingen die zij hebben gedaan. Wel hebben de taliban begrip voor mensen die in het buitenland werken en periodiek terugkeren. De taliban geven zelfs bij voorrang een paspoort aan Afghaanse arbeiders die in het buitenland werken, omdat het een inkomen voor het land betekent. Ook heeft een Afghaanse professor verklaard dat de taliban begrip hebben voor personen die Afghanistan omwille van economische redenen verlaten hebben en daarom in het Westen verblijven (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.56).

De verzoekende partij, wiens Afghaanse nationaliteit en herkomst, niet wordt betwist, haalt terecht aan dat haar individuele situatie in het licht van voormelde landeninformatie dient onderzocht te worden. Gelet op voormelde landeninformatie over de situatie van Afghaanse terugkeerders uit het buitenland, wordt verzoekende partij bijgetreden in haar betoog dat haar verzoek om internationale bescherming ook vanuit voormeld oogpunt moet worden bekeken. Er dient zorgvuldig onderzocht te worden of dit element ten gevolge van de gewijzigde Afghaanse context een feit is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. In acht genomen wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De Raadsman van de verzoekende partij stelt vast dat het erg moeilijk voor Afghaanse onderdanen kan zijn om een specifieke vervolging te bewijzen. Enerzijds is de vervolging vaak niet persoonlijk te staven, omdat de vervolgingsfeiten zitten ingebed in de manier waarop de Afghaanse samenleving de Afghaanse burgers behandelt in het algemeen, en er aldus geen specifiek persoonlijk bewijs voorhanden is. Anderzijds is het vaak ook zo dat het voor Afghaanse onderdanen die zijn teruggekeerd uit het Westen gaat om toekomstige vermoedelijke vervolging wegens hun gepercipieerde verwestering, en opnieuw geen bewijs uit het verleden voorhanden is.

De raadsman wijst er echter op dat vervolging in de zin van de VN-Vluchtelingenconventie toekomstgericht beoordeeld moet worden. Hoewel vervolging ondergaan in het verleden een vermoeden van toekomstige vervolging doet ontstaan in toepassing van artikel 48/7 Vreemdelingenwet, is het er geen vereiste voor. De bewijsstandaard is die van de redelijke waarschijnlijkheid, waarbij de vrees van de

verzoekers als gegrond wordt beschouwd indien: "he can establish, to a reasonable degree, that his continued stay in his country has become intolerable..."

Bovendien zal de vervolging niet beperkt zijn tot specifieke daden, maar in het algemeen vaak een samenloop zijn van verschillende elementen. Dit is voldoende om de drempel van vervolging te bereiken: [citaat <https://unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>]

Uit bovenstaand onderzoek mag blijken dat Afghaanse onderdanen zich in het algemeen in een erg kwetsbare positie bevinden. Hieronder zal worden uiteengezet waarom personen die gedurende lange tijd in het Westen verbleven een specifiek risico op vervolging lopen omwille van gepercipieerde verwestering. De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer an sich.

Gepercipieerde en daadwerkelijk verwesterde Afghanen lopen bij terugkeer een risico op vervolging, zowel op grond van een hen toegeschreven politieke overtuiging en religie (artikel 48/3, §4, b) en e) en §5 Vw.) als omwille van het behoren tot de specifieke sociale groep van 'verwesterde' Afghanen (artikel 48/3, §4, d) Vw.).

De vervolgingsgronden omtrent de toegeschreven godsdienstige en politieke overtuiging handelen over kenmerken die fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker, waarvan niet mag worden gevraagd dat hij dit opgeeft. Het Hof van Justitie bepaalt dat de bescherming die onder het Unierecht wordt geboden op basis van de vervolgingsgrond godsdienstige overtuiging, slechts gedrag omvat dat betrokkene noodzakelijk voor zichzelf acht.

Voor de vervolgingsgrond toegeschreven politieke overtuiging is vereist dat het verwesterde gedrag op een politieke overtuiging is gebaseerd en bijzonder belangrijk is voor de betrokkene om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, waarbij niet van de betrokkene mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Uit de bewoordingen van de Kwalificatierichtlijn volgt dat zij een ruime interpretatie van het begrip politieke overtuiging voorstaat.

Artikel 10.1. e) van de Kwalificatierichtlijn omschrijft de nexus politieke overtuiging als volgt: "het begrip „politieke overtuiging” houdt met name in dat de betrokkene een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de in artikel 6 genoemde potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, ongeacht of de verzoeker zich in zijn handelen door deze opvatting, gedachte of mening heeft laten leiden."

Volgens artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn kunnen actoren van vervolging of ernstige schade zijn: "a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade "

Bovendien moet de persoon in kwestie niet effectief deze overtuiging toegedaan zijn, het is voldoende dat deze hem toegeschreven wordt door de actor van vervolging in toepassing van artikel 10.2 van de Kwalificatierichtlijn: "Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven"

Er kan bijgevolg een onderscheid worden gemaakt tussen daadwerkelijke verwestering en gepercipieerde verwestering. Bij daadwerkelijke verwestering bepaalt het Hof van Justitie dat "de vrees voor vervolging van de verzoeker gegrond is zodra in redelijkheid kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging." In geval van gepercipieerde verwestering kan en mag de vraag niet gesteld worden naar het belang ervan voor de persoonlijke integriteit.

Specifiek met betrekking tot Afghanistan heeft Uw Raad in een arrest van 30 oktober 2019 een correcte toepassing van de feiten gemaakt in geval van gepercipieerde verwestering. Zo bepaalt het Hof dat, voor het verkrijgen van internationale bescherming:

"Hef moet gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden."

"Hef feit dat de verzoekende partij heeft verklaard nog een moslim te zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat hij door de Afghaanse gemeenschap en meer in het bijzonder de Taliban wel degelijk zou kunnen beschouwd worden als een afvallige."

Uw Raad besluit: "Uit de voorgelegde landeninformatie blijkt dat in Afghanistan (een toegeschreven) verwestering een risicoprofiel kan zijn. ... Het voormelde risico op foltering of moord omdat men zich niet wil conformeren of omdat men geacht wordt zich niet langer te willen conformeren, is een ondraaglijke inmenging in iemands identiteit of een onevenredige bestraffing."

Ten eerste tonen verschillende bronnen aan dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging.

Volgens F. Stahlmann (2019) zijn mensen die bij de 'ongelovige bezetters' bescherming vragen in de ogen van de Taliban overgelopen naar de andere kant en worden zij beschouwd als 'kafirs'. De studie verwijst onder andere naar twee gevallen waar in dreigbrieven verwezen werd naar de landen in Europa waar de terugkeerders asiel hadden aangevraagd. Terugkeerders zijn in contact geweest met de vijand, waardoor emigratie naar Europa door de Taliban wordt gezien als een daad van politieke oppositie. Dit brengt hen in "deadly danger. Een van de geïnterviewde kinderen in het onderzoek van de Refugee Support Network zei bijvoorbeeld het volgende: "If you have lived in Europe, you are not considered an Afghan. You are not a Muslim anymore. You are an infidel (kafir) and you have to be killed." In een recente video bevestigde de Taliban hun positieve tegenover Westerse ideologieën door te zeggen dat "the Deviants are those who are trained in the poisonous deviant beliefs of atheism, communism, secularism, democracy and other satanic western and disbelieving ideologies in order to mislead the Muslims with their deviant ideologies'.

In haar arrest van 27 november 2020 kent de RvV de vluchtelingenstatus toe aan omdat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker wordt blootgesteld aan vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging. De RvV bepaalt het volgende:

[citaat RvV 27 november 2020, nr. 245 004]

Betrokkene toonde in dit geval aan dat dat er in haar hoofde sprake is van 'verwesterd' gedrag dat op een politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor haar om haar identiteit of morele integriteit te behouden. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat zij het geheel van deze elementen op een duurzame wijze verborgen houdt bij een terugkeer naar Jalalabad. De Raad stelt dan ook vast dat de vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer gegronnd is. De Raad bevestigde ook dat er geen redelijke bescherming voorhanden is in het land van herkomst. In het arrest van 11 juni 2031 kwam de RvV tot een gelijkaardige conclusie. De betrokkene, een jonge Hazara die in Syrië vocht en weigerde om zich aan te sluiten bij de Taliban werd erkend als vluchteling omwille van de vrees voor vervolging op grond van zijn ras en toegeschreven politieke overtuiging.

Ook in het arrest van 5 februari 2020 oordeelde de RvV dat er een vrees voor vervolging was vanwege de vermeende politieke overtuiging, waarna verzoeker de vluchtelingenstatus verkreeg. De RvV bepaalde meer specifiek:

[citaat RvV 5 februari 2020, nr. 232 252]

Verwestering is per definitie een gegeven dat zich pas afspeelt na het vertrek, dus kunnen er nog geen eerdere vrees of negatieve ervaringen aan gekoppeld worden.

Omdat de beoordeling van de gegronde vrees toekomstgericht is, is het eigen aan het vluchtelingenrecht dat nooit met zekerheid voorspeld kan worden dat een persoon effectief vervolgd zal worden in de toekomst. Daarnaast kunnen de gevolgen van een 'verkeerde' beslissing zeer ernstig zijn. De bewijsstandaard in het vluchtelingenrecht is daarom deze van de redelijke waarschijnlijkheid, zo stelt UNHCR:

[citaat <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>]

Ten tweede is de groep van jonge 'verwesterde' Afghanen op zich een specifieke sociale groep die een grond vormt tot vervolging, zowel door de Taliban als door de Afghaanse autoriteiten en binnen de gemeenschap (artikel 48/3, §4, d) Vw.).

Een groep vormt onder meer een specifieke sociale groep indien leden van die groep een kenmerk delen dat voor de identiteit of morele integriteit dermate fundamenteel is dat niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep bovendien in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (artikel 48/3, §4, d) Vw.). Volgens de definitie van de UNHCR guidelines omvat de definitie van 'sociale groep': "A particular social group is a group of persons who share a common characteristic other than their risk of being persecuted, or who are perceived as a group by society. The characteristic will often be one which is innate, unchangeable, or which is otherwise fundamental to identity, conscience or the exercise of one's human rights."

Enerzijds zorgt de gepercipieerde verwestering er duidelijk voor dat men na terugkeer als afwijkend wordt beschouwd in de directe omgeving (zie ook infra). Anderzijds interneren jonge Afghanen door een jarenlang verblijf in het Westen bepaalde Westerse waarden en gewoonten die fundamenteel zijn voor hun identiteit. Asylus beschouwt verwesterde Afghanen dan ook als 'targeted groups' door de Taliban. Het rapport van Asylus zegt hierover het volgende :

[citaat https://www.ecoi.net/en/file/local/1405844/1226_1503654307_afg2017-05-afghanistan-situation-of-young-male-westernised-returnees-to-kabul-1.pdf]

Omdat ze opvallen, lopen terugkeerders uit Europa eerst en vooral het risico geïndiceerd te worden door de Taliban. In de studie van F. Stahlmann (2019) wordt gesteld dat het louter feit dat iemand in Europa is geweest voldoende is om door deze beweging geïndiceerd te worden.

Zo kwam de RvV in het arrest van 29 april 2020 tot de conclusie dat de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan in de zin van artikel 48, 3 Vw. Deze angst is zowel geworteld in zijn etnische als religieuze achtergrond, hij is met name een Hazara moslim met sjiitische overtuiging, evenals in zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep, die van 'verwesterde' Aghaanse jongeren.

Ook het EASO-rapport (2017) bepaalt hierover het volgende

[citaat <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>]

Doordat jonge 'verwesterde' Afghanen bij terugkeer worden gezien als 'besmet' en als een mislukking, lopen zij het risico slachtoffer te worden van afwijzing en geweld binnen de gemeenschap. Indien men zich zou afvragen of Afghanen vervolging zouden kunnen vermijden door zich eenvoudig aan deze regels te houden, of met andere woorden "het spel mee te spelen", zou een dergelijke eis in strijd zijn met het beginsel in het vluchtelingenrecht dat vluchtelingen niet gedwongen mogen worden om ontwijkende maatregelen te nemen, zoals discreet zijn over hun seksuele geaardheid, zich onthouden van hun religieuze praktijken of doen alsof zij de regerende partij steunen om vervolging te vermijden.

[citaat <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2021/09/01/the-fall-of-kabul-international-protection-in-the-context-of-the-armed-conflict-and-violence-in-afghanistan/>]

Het EASO-verslag (2020) bepaalt dat:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2020_0.pdf]

De raadsman van de verzoekende partij concludeert dat Afghanen die zich identificeren met westerse waarden het doelwit kunnen zijn van opstandelingengroepen, omdat zij kunnen worden gezien als onislamitisch, pro-regeringsgezind of als spionnen. De daden waaraan personen die onder dit profiel vallen kunnen worden blootgesteld, kunnen neerkomen op vervolging (bijvoorbeeld geweld door familieleden, conservatieve elementen in de samenleving en opstandelingen). Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, is het risico op vervolging zowel in de plattelandsgebieden als in de steden nog groter, gelet op hun strikte interpretatie van de sharia. Een 'verwesterde' Afgaanse onderdaan die aldus voor langere tijd in het buitenland verblijft, loopt een zeer groot risico te worden vervolgd in de zin van het VNV

vluchtelingenverdrag. De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat zij moet worden erkend als vluchteling in de zin van het VNV-vluchtelingenverdrag.

C. De Toekenning van Subsidiaire bescherming status

C.1. De socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan

In de bestrede beslissing bespreekt de verwerende partij de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan op basis van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij zet uiteen dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. De verwerende partij concludeert dat de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan veeleer het resultaat is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat "(d)e (...) termen "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker, betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32). In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat "{h}et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit (maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3 Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd." (Ibid., § 28).

Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” of nog dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

In deze kan er inderdaad geen abstractie worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

[citaat artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet]

In hetzelfde arrest preciseert het HvJ dat: “Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 36, § 40).

Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het EHRM heeft reeds op 29 januari 2013 met betrekking tot de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan geoordeeld:

[EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. t. Verenigd Koninkrijk]

Voorgaande zaak had betrekking op de Afghaanse socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan vóór de machtsovername door de taliban.

Uit de landeninformatie blijkt dat Afghanistan zich, net vóór de machtsovername door de taliban, al in een precaire economische situatie bevond als gevolg van ernstige droogte gedurende verscheidene seizoenen, beperkte buitenlandse handel, de socio-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie en de onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict (A/HRC/49/24, p.2). Aldus werden de precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Afghanistan voorafgaand aan de machtsovername door de taliban in hoofdzaak niet veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat deze situatie louter te wijten was aan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Deze situatie bleek veeleer het gevolg te zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de COVID-19-pandemie, het klimaat, louter economische factoren en het gewapend conflict. Bijgevolg vielen ze niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De kernvraag is of sinds de machtsovername door de taliban de algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend ('predominantly') door hun gedragingen veroorzaakt wordt, waardoor er sprake is van een actor zoals aangegeven in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen waardoor het eerder een situatie betreft gelijkaardig aan S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk. Indien dit het geval is, dan valt het niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Om deze vraag te kunnen beantwoorden is het belangrijk om te beschikken over relevante landeninformatie. In deze brengt de verzoekende partij de volgende rapporten bij: - EASO, “Afghanistan Security Situation”, van juni 2021 (hierna: EASO Afghanistan, juni 2021); - EASO, “Afghanistan Security Situation Update”, van september 2021 (hierna: EASO Afghanistan, september 2021); - EASO, “Country Guidance: Afghanistan”, van november 2021 (EASO Country Guidance November 2021); - EASO “Afghanistan Country Focus”, van januari 2022; - UN Secretary General, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”, 28 januari 2022, A/76/667- S/2022/64 (hierna: A/76/667-S/2022/64). De verzoekende partij brengt de volgende rapporten bij: - UNDP, “Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, adverting a basic needs crisis”, 2021 (hierna: Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022); - World Food Programme, “Afghanistan ‘situation report’”, 2 maart 2022; -

Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis questions and answers on human costs of sanctions, banking restrictions", 1 maart 2022; - Nieuwsbericht WHO, 24 januari 2022; - WHO, "Afghanistan emergency situation report", 23 december 2021; - IFRC, "Revised Emergency Appeal, Afghanistan/drought", 10 april 2021; - United Nations Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", forty-sixth session, 4 maart 2022 (hierna: A/HRC/49/24); Het is ónmogelijk voor de advocaat van de verzoeker om ze allemaal bij het verzoekschrift te voegen. Om die reden verzoekt de raadsman van verzoeker Uw Raad al deze bronnen te raadplegen om een duidelijk overzicht van de situatie te krijgen.

Vooreerst wijst de raadsman van de verzoekende partij erop dat in het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 aangegeven wordt dat er een groot gebrek aan informatie is over de situatie in het land en over de bedoelingen van de taliban. Het rapport geeft duidelijk aan dat Afghanistan zich in een overgangperiode bevindt en de situatie zeer onstabiel blijft (EASO COI Afghanistan januari 2022, p. 9). Het rapport benadrukt dat het, wegens beperkte onderzoeksmogelijkheden, slechts voorlopige bevindingen bevat over de wijze waarop de taliban zich hebben gemanifesteerd sinds de machtsovername in Kaboel en dat er verder niet wordt geanalyseerd of deze bevindingen representatief zijn voor de bedoelingen van de leiding van de taliban, noch voor de toekomst. Voorts geeft het rapport ook aan dat om deze reden de aangetoonde veiligheidsincidenten en -trends niet als een exhaustieve beschrijving van de huidige situatie mogen beschouwd worden. Verder valt te lezen dat een groot aantal internationale en lokale journalisten geëvacueerd of gevlucht zijn en dat media en journalisten die in Afghanistan actief gebleven zijn, zich ondertussen aan de nieuwe werkomstandigheden onder het taliban-regime zouden aangepast hebben waardoor de beschikbaarheid van bronnen ter plaatse en relevant open bronnenmateriaal zeer beperkt is. Vooral de verslaggeving over gebeurtenissen in andere gebieden dan Kaboel was schaars (ibid, p.9-10).

De verzoekende partij Benadrukt terecht dat uit het EASO "COI Afghanistan" rapport blijkt dat bovendien een aantal belangrijke bronnen gestopt zijn met het publiceren of bijwerken van (openbaar) materiaal dat voorheen van belang was voor het opstellen van rapporten over Afghanistan, zoals: Reports on protection of civilians in armed conflict by the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Report of the Office of the High Commissioner of Human Rights (OHCHR) en United States Department of Defense's (USDOD) Reports on Enhancing Security and Stability in Afghanistan. The Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) is ook een bron die vaak gebruikt werd door EASO bij het opstellen van eerdere COI-rapporten. ACLED gaat weliswaar door met het coderen van gebeurtenissen, maar ondervindt toenemende moeilijkheden bij het vinden van bronmateriaal. De Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) legde op 18 september 2021 een verklaring af waarin de leden aangaven dat ze hun functie niet konden uitoefenen omdat alle kantoren door taliban-strijders "bezet" waren. Voorts, verklaarde de AIHRC dat zij belemmerd werd in de uitoefening van haar taken omdat zij er weinig vertrouwen in had dat de de-factoregering het mandaat van de AIHRC of de vrouwelijke personeelsleden zou respecteren (ibid, p. 11).

Uit het geheel van wat voorafgaat, volgt dat de voorgelegde rapporten uiterst zorgvuldig gelezen moeten worden en met de nodige terughoudendheid. Uit de bestreden van de verwerende partij blijkt geenszins in welke mate zij rekening heeft gehouden met voormelde kritische bemerkingen opgenomen in het rapport op basis waarvan zij haar beoordeling van de humanitaire situatie in Afghanistan in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet steunt.

Uit de verschillende rapporten blijkt dat de Afghaanse economie ingestort is. Een heel complex sociaal en economisch systeem is stilgevallen vanwege de plotse machtsovername door de taliban na een decennialang gewapende conflict, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de opschorting van niet-humanitaire hulpstromen en sancties, de droogte en strenge winters, de covid19-pandemie, de verlamming van het bankwezen en het financiële stelsel, maar ook wegens gedragingen van de de-facto-overheid. Sinds 15 augustus 2021 is er een aanzienlijke afname van het gewapende conflict in Afghanistan, met een drastische vermindering van het aantal burgerslachtoffers. Tegelijkertijd zijn op alle vlakken de burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten van de bevolking van Afghanistan achteruitgegaan. (A/HRC/49/24, p. 12). Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat hebben de taliban sinds de machtsovername in augustus 2021 willekeurig arrestaties uitgevoerd van onder andere journalisten en voormalige regeringsfunctionarissen, alsook deze personen aangevallen. Er zijn ook uithuiszettingen bezig, waarvan het niet duidelijk is op welke schaal dit gebeurt. Ze hebben een beleid en praktijken opgelegd die een schending betekenen van de rechten van vrouwen en meisjes op onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en bewegingsvrijheid, naast andere basisrechten. Alhoewel de-factoregering een minister van justitie, een procureur-generaal en rechters benoemd heeft, heerst er een juridisch vacuüm waardoor het geenszins duidelijk is welke regels door de Afghaanse burgers moeten gerespecteerd worden. Ze hebben weliswaar een amnestie afgekondigd voor al de personen die voorheen met de Afghaanse regering hebben gewerkt, met buitenlandse regeringen of bedrijven, doch blijkt dat dit in de praktijk niet nageleefd wordt. Dit heeft

aanleiding gegeven tot een grootschalige “braindrain”. De Verenigde Naties hebben hun humanitaire operaties in het hele land voortgezet na de machtsovername door de taliban, doch is er een aanzienlijke stijging van het aantal incidenten waarvan zij het slachtoffer zijn. Daarenboven blijkt uit hetgeen voorafgaat dat het gewapend conflict weliswaar in sterkte drastisch afgenomen is, maar dat er een grote instabiliteit heerst. Al deze elementen samengenomen, zoals ze zich sinds de machtsovername van de taliban hebben voorgedaan, hebben eveneens een ontwrichtend effect gehad op de reeds precaire Afghaanse economie.

Het rapport van UNDP: Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022 geeft bovendien duidelijk aan dat het verschil tussen de officiële verklaringen van de de-factoregering en de acties ter plaatse, heeft geleid tot een plotselinge stopzetting van internationale hulp en de bevrozing van de Afghaanse reserves in het buitenland. De daling van de buitenlandse hulp, die voorheen 40% van het BBP uitmaakte, heeft een onmiddellijk en aanzienlijk effect gehad op de economie, die weliswaar al in verval was (UNDP: Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, p.7). De stopzetting van bepaalde internationale hulp, de economische acties ondernomen door de internationale gemeenschap en de bevrozing van de Afghaanse reserves in het buitenland betreffen geen acties van actoren in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Wat in deze wel van belang is dat de internationale gemeenschap economische acties ondernomen heeft in navolging van specifieke gedragingen van een rebelle groep, die heden de feitelijke regering van Afghanistan vormt. Bijgevolg moet er nagegaan worden of dit geen indicatie is dat deze feitelijke regering zich bezondigt aan bepaalde gedragingen die aanleiding geven tot de huidige precaire socio-economische situatie in Afghanistan. Indien dit het geval is dan kan de feitelijke regering worden beschouwd als een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Voorts zijn de periodes van droogte waarmee de Afghaanse bevolking geconfronteerd wordt weliswaar natuurfenomenen, doch kan er geen abstractie gemaakt worden van het gewapend conflict waarvan het land gedurende decennia slachtoffer was. In die zin dient onderzocht te worden of het gewapend conflict en het geweld dat door de taliban gebruikt werd om aan de macht te komen niet geleid hebben tot de situatie waarbij het voor de bevolking bijzonder moeilijk was om hun gronden te bewerken en te irrigeren, waardoor ze meer vatbaar zijn geworden voor de gevaren die een droogteperiode met zich meebrengt.

In de EASO COI Afghanistan van januari 2022 wordt aangegeven dat boeren in het Mizan district van de Zabul provincie vertelden dat ze hun velden nu 's nachts kunnen besproeien met een zaklamp zonder het risico te lopen neergeschoten te worden (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.58). Immers is 80 procent van de bevolking rechtstreeks afhankelijk is van de landbouw (A/HRC/49/24, p.3). Het rapport van de secretarisgeneraal van de Verenigde Naties van 28 januari 2022 geeft aan dat er verwacht wordt dat meer dan 24 miljoen mensen humanitaire hulp nodig zullen hebben in 2022, vergeleken met 18,4 miljoen in 2021. Het betreft een toename van 30,4% van de bevolking die nood zal hebben aan humanitaire hulp in 2022, terwijl het algemene niveau van het conflict aanzienlijk afgenomen is, evenals het aantal burgerslachtoffers. In tegenstelling tot de summier analyse van de verwerende partij in de aanvullende nota, blijkt uit wat voorafgaat dat in deze stand van zaken op basis van de bijgebrachte rapporten en landeninformatie niet kan uitgesloten worden dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban. De door de beide partijen voorgelegde rapporten bevatten indicaties van gedragingen van de taliban die een ontwrichtend effect kunnen hebben op de reeds precaire socio-economische omstandigheden. De Raad brengt in herinnering dat de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet uitsluitend door gedragingen van actoren zoals aangegeven in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dient veroorzaakt te zijn om onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen, maar wel overwegend. Voorts geeft de landeninformatie die door de verwerende partij bijgebracht wordt, duidelijk aan dat deze rapporten met enige terughoudendheid dienen gelezen te worden daar het zeer moeilijk is om relevante en adequate informatie te vinden omtrent het beleid van de de-factoregering in Afghanistan. Verscheidene rapporten geven aan dat er een groot verschil bestaat tussen wat de de-factoregering in Afghanistan zegt en uiteindelijk doet. In deze brengt de Raad in herinnering dat als de humanitaire crisis in Afghanistan na verder onderzoek inderdaad vergelijkbaar blijkt te zijn aan de situatie in het arrest Sufi en Elmi en aldus overwegend te wijten is aan handelingen van actoren, dan valt dit onder artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De raadsman van verzoekende partijen verwijst naar objectief risico nr. 1 betreffende personen met een lichamelijke of geestelijke handicap. Uit de verslagen blijkt duidelijk dat de Taliban niet van plan zijn een zwaar gehandicapte persoon te helpen, zelfs niet financieel. Hij kan dus niet in zijn meest essentiële behoeften voorzien indien hij geen hulp krijgt van een naast familielid, zoals eerste verzoeker. In dit geval moet nagegaan worden of de verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan terecht zal komen in een situatie van extreme armoede waar zij niet in haar elementaire levensbehoeften kan voorzien.

In acht genomen wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het Uw Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1,

tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

C.2. Veiligheidssituatie in Afghanistan

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, sub c van richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest 'Elgafaji' waar het HvJ een onderscheid maakt tussen twee situaties: - de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en - de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

In de eerste hypothese is er sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De mate van het willekeurig geweld is dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Het Hof heeft in het arrest Elgafaji verder geoordeeld dat, conform artikel 4, lid 1 van richtlijn 2011/95/EU, bij de individuele beoordeling van het verzoek om subsidiaire bescherming rekening wordt gehouden met de geografische omvang van de situatie van het willekeurig geweld en de bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het land van herkomst terugkeert, zoals uit artikel 8, lid 1 van richtlijn 2011/95/EU blijkt (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 40).

In de bestreden beslissing betoogt de verwerende partij met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat:

[citaat bestreden beslissing]

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat sinds de machtsovername van de taliban en de terugtrekking van de buitenlandse troepen een sterke afname is van het conflictgerelateerd geweld en het aantal burgerslachtoffers. Bijgevolg lijkt er geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel — risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Hierbij moet evenwel in acht worden genomen dat deze veranderingen in de conflictdynamiek zeer recent zijn en wordt erop gewezen dat de situatie in het land onstabiel blijft. Er ligt geen landeninformatie voor waaruit kan blijken dat de (veiligheids)situatie in Afghanistan zich in die mate gestabiliseerd heeft dat het heden mogelijk is om een correcte toekomstgerichte beoordeling te maken van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de EASO Country Guidance Afghanistan van november 2021, gebaseerd op landeninformatie met betrekking tot gebeurtenissen die plaatsvonden tot en met 31 augustus 2021, werd dan ook gesteld dat

het om die reden niet mogelijk was om de situatie in Afghanistan te beoordelen in het licht van de beschermingsnoden gesteld in artikel 15 (c) van richtlijn 2011/95/EU en dat de veiligheidssituatie steeds moet worden beoordeeld op basis van de meest up-to-date informatie. ("At the time of writing it is not considered feasible to assess situation in Afghanistan in terms of protection needs art. 15 (c) QD." (...) "Changes in conflict dynamics are very recent and situation remains unstable. Security situation should always be assessed in light of most up-to-date information.", p. 106). De meest recente landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan waarop de verwerende partij zich steunt, is het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022, dat werd bijgehouden tot 8 december 2021 (p.8). Meer recente landeninformatie over de veiligheidssituatie, met name over de eerste maanden in het jaar 2022, ligt niet voor. In het licht van deze informatie laat de verwerende partij na te verduidelijken welke factoren in periode van 31 augustus 2021 tot 8 december 2021 doorslaggevend geweest zijn in haar oordeel dat situatie voldoende gestabiliseerd is om een prospectieve beoordeling te kunnen maken in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit klemt des te meer nu in het EASO COI Afghanistan rapport van januari 2022 sterk de nadruk wordt gelegd op de beperkingen om betrouwbare en actuele informatie te bekomen, onder meer omdat veel bronnen zijn weggevallen (p.8-11). De Raad is dan ook niet overtuigd dat er heden voldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt over de algemene situatie in Afghanistan om met voldoende zekerheid tot een gedegen beoordeling te kunnen komen in het licht van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt.67). Daarnaast brengen de ACLED-gegevens voor de periode van 16 augustus 2021 – 15 november 2021 enkele regionale verschillen aan het licht. De meeste gevallen van geweld tegen burgers werden geregistreerd in de provincies Nangarhar en Kabul, gevolgd door Baghlan en Panjsher. In dit verband wijst EASO op de moeilijkheden die ACLED ondervindt bij het verzamelen van accuraat cijfermateriaal (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.58). De Taliban hebben weliswaar gesteld dat de oorlog voorbij is, maar de bijgebrachte landeninformatie geeft aan dat in Afghanistan nog een actor van willekeurig geweld binnen het gewapend conflict aanwezig is, namelijk ISKP. Zo vinden er heden aanvallen plaats die worden opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. Onder meer in Nangarhar vinden er dagelijks veiligheidsincidenten plaats. Volgens een verklaring van november 2021 van Deborah Lyons, de speciale vertegenwoordiger van de secretarisgeneraal en hoofd van de UNAMA, wordt ISKP "steeds actiever, waarbij de aanvallen werden opgevoerd van 60 in 2020 tot 334 in 2021, en terrein werd gewonnen in alle provincies. Volgens berichten in de media gebruikt ISKP "dezelfde hit-and-run tactieken" die tot voor kort door de Taliban tegen de vorige Afghaanse regering gebruikt werden, waaronder bremexplosies en gerichte aanvallen. De veiligheidsincidenten veroorzaakt door ISKP worden vooral gemeld in de noordelijke en zuidelijke provincies en in Kabulstad (EASO COI Afghanistan januari 2022, p.59). Voormelde gegevens wijzen op een situatie waar er willekeurig geweld bestaat, maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in Afghanistan of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. In zulke situatie moet rekening worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Uit de bestrede beslissing blijkt geenszins dat de verwerende partij een dergelijk onderzoek gevoerd heeft. Bovendien werd de verzoekende partij evenmin gehoord of er in haar hoofde dergelijke persoonlijk omstandigheden bestaan waardoor zij niet de mogelijkheid gekregen heeft om dergelijke elementen naar voren te brengen in het kader van de gewijzigde veiligheidssituatie in Afghanistan.

D. Het voordeel van twijfel

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is over de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weehoudt. Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen

[citaat RvV 28 januari 2009, nr. 22 144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16 891].

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad, « Il est possible qu'après que le demandeur se sera sincèrement efforcé d'établir l'exactitude des faits qu'il rapporte, certaines de ses affirmations ne soient pas prouvées à l'évidence... un réfugié peut difficilement "prouver" tous les éléments de son cas et si c'était là une condition absolue, la plupart des réfugiés ne seraient pas reconnus comme tels. Il est donc souvent nécessaire de donner au demandeur le bénéfice du doute. »

(vrije vertaling : « Het is mogelijk dat nadat een verzoeker zich echt heeft ingespannen om de feiten die hij aanbrengt te bewijzen, bepaalde van zijn verklaringen toch niet eenvoudig aangetoond worden ... een vluchteling kan moeilijk alle elementen van zijn zaak « bewijzen » en indien dit een absolute voorwaarde zou geweest zijn, dan hadden de meeste vluchtelingen nooit erkend geweest. Het is dus vaak noodzakelijk aan de verzoeker het voordeel van de twijfel te geven. ») (Punt 203 van de UNHCR gids)

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming (RVV, n°891 dd. 2 oktober 2008).

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekers (zie titel van voorbeeld: RVV, n° 28 972 dd. 23 juni 2009; RVV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RVV n° 27.489 dd. 19 mei 2009. Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag)

In casu werd geen voordeel van twijfel gegund aan verzoeker aangezien de verwerende partij zich beperkt tot het constateren van de algemene ongeloofwaardigheid van de regio van herkomst.

Aangezien een groot deel van de aangevoerde argumenten van de verwerende partij weerlegd werden, moet het voordeel van twijfel aan de verzoeker gegund worden.

De CGVS heeft de zaak niet in haar totaliteit bestudeerd en schendt dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 bestudeerd.

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Aangezien het CGVS geen rekening heeft gehouden met alle elementen van de zaak, schendt het Commissariaat het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

“3. EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (ESAO), in Country Guidance : Afghanistan Guidance note and common analysis, November 2021, pp. 1-11, pp.85-86, in

[https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country Guidance Afghanistan 2021.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country%20Guidance%20Afghanistan%202021.pdf).

4. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, available at: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, pg 1-2; 46-47.

5. EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (ESAO), in Afghanistan Country focus, Country of Origin Information Report, January 2022, pp.1-5; 56-57”.

2.1.3. In een aanvullende nota van 19 januari 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van Cedoca van 13 september 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of Individuals” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van april 2022.

2.1.4. In een aanvullende nota van 26 januari 2023 leggen verzoekers volgende stukken voor:

“- Rapport van de speciale school (met beide handicaps: type ii taalachterstand + laag IQ) voor A. N.

- Verslag van de school voor M. N.

- Verslag van het Caritas Centrum waar ze wonen

- Bewijs van inschrijving voor het IFPME-programma voor M.

- Certificaat van voltooiing van het DASPA-programma dat de jongere toelaat tot het 3e jaar beroepsopleiding”.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood hebben aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De bestreden beslissingen achten verzoekers' relaas dat verband houdt met een gedwongen rekrutering door de taliban terecht ongeloofwaardig. Nog daargelaten het feit dat verzoekers geen concrete weerlegging van de motieven van de bestreden beslissingen hierover aanvoeren in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoekers' vrees bij een terugkeer naar Afghanistan niet langer steunt op hun bewering te zullen worden gedood door de taliban omwille van een weigering van een rekrutering voor de jihad.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Het verzoekschrift wijst echter terecht op algemene landeninformatie waarbij een persoon met een handicap bijzonder kwetsbaar is, gelet op een gebrek aan passende infrastructuur en gespecialiseerde zorg. Hierbij wordt bijvoorbeeld gewezen op het feit dat deze groep ook voor de machtsovername het slachtoffer was van verwaarlozing, stigmatisering en discriminatie. De vrees bestaat dat de machtsovername door de taliban deze situatie verergerd heeft en de taliban zelfs actief gehandicapten zou discrimineren. Eerste verzoeker, die wordt omschreven als een zorgbroer voor tweede verzoeker, loopt mogelijks een groter risico als hij wordt gezien als een verdediger van de rechten van zijn gehandicapte broer. Uit de landeninformatie blijkt immers dat de taliban het geloof hebben, dat door velen wordt gedeeld in het land, dat een handicap een straf is van god voor de zonden van de ouders.

Alle relevante feiten in dit verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen in overweging genomen, een aspect dat ontbreekt in de bestreden beslissingen, merkt de Raad op dat hij onvoldoende inzicht heeft in de kwetsbaarheid van verzoekers. Deze kwetsbaarheid houdt sterk verband met de situatie van afhankelijkheid van familieleden en het netwerk waarop verzoekers (moeten kunnen) steunen in hun land en regio van herkomst. Het louter citeren uit algemene landeninformatie die in wezen niet in de bestreden beslissingen werd gevonden, laat op zich niet toe om verzoekers' persoonlijke situatie juist te kunnen kwalificeren. Verzoekers die in de loop van de administratieve procedure, als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, melding hebben gemaakt van tweede verzoekers handicap en de zorgverlening van eerste verzoeker voor zijn gehandicapte broer, dienen meer bewijselementen aan te brengen inzake de verblijfplaats en verblijfsomstandigheden van hun familieleden en netwerk. Verzoekers voeren weliswaar aan dat zij reeds jaren geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarigen Afghanistan hebben verlaten, maar dit neemt niet weg dat verzoekers de mogelijkheid hebben om inzicht te verschaffen in hun situatie in Afghanistan. Verzoekers hebben steeds contact kunnen houden met hun vader (Notities persoonlijk onderhoud M.N., stuk 4, p. 8-9, 12, 20, 21; Notities persoonlijk onderhoud A.N., stuk 4, p. 6).

De Raad wijst in dit verband op de verplichting voor eerste verzoeker om steeds de waarheid te vertellen, aangezien valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen.

Het is belangrijk om geen feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. Zo stelt de Raad vast dat verzoeker wisselende verklaringen aflegt over zijn scholing, terwijl dit element wezenlijk is ter beoordeling van verzoekers profiel. In de fiche "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" wordt vermeld

dat eerste verzoeker niet naar school is gegaan, “*analfabeel*” zou zijn. In de DVZ-verklaring laat verzoeker optekenen dat hij een niet-schoolgaand kind is, een klein beetje kan lezen en schrijven, ongeveer een jaar naar de madrassa is geweest en het tweede jaar lager onderwijs in de school van Malekano heeft gevolgd. Tijdens het persoonlijk onderhoud vertelt verzoeker dat hij naar de middelbare school ging als hij 12 of 13 jaar oud was, maar daarvoor niet naar school ging. Verzoeker leerde op school over scheikunde, aardrijkskunde, geschiedenis, Engels en ook wiskunde. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van eerste verzoekers verklaringen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de moeilijke situatie waarin een minderjarige verzoeker zich bevindt, ontslaat verzoekers minderjarigheid hem niet van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Van verzoeker mag dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en tracht informatie in te winnen over elementen die centraal staan in het asielrelaas. Wanneer de gegevens en elementen die door de minderjarige, thans meerderjarige, worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn, kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoekers.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij aangereikt te worden. Uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier blijkt momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat de negatieve perceptie betreft ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

In een aanvullende nota van 26 januari 2023 brengen verzoekers bijkomende documenten bij ter staving van hun verwesterd karakter en de evolutie van tweede verzoekers handicap binnen de Belgische context. Verzoekers stellen dat deze nieuwe elementen een risico inhouden bij terugkeer naar Afghanistan.

In de huidige fase van de procedure heeft de Raad evenmin voldoende elementen om de zichtbaarheid van verzoekers bij een terugkeer naar Afghanistan te beoordelen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de verzoeken om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de adjunct-commissaris op 30 september 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP